

عنوان مقاله:

ارزیابی و پایش کانون های خیزش طوفان های گرد و خاک در دشت سیستان با استفاده از تکنیک های سنجش از دور (RS)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی ژئومورفولوژی و چالش های محیطی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

کوهزاد رییس پور - زنجان دانشگاه زنجان دانشکده علوم انسانی گروه جغرافیا

خلاصه مقاله:

قرار گرفتن دشت سیستان در اقلیم خشک، با خصوصیتی همچون کمبود ریزش های جوی، تبخیر شدید، درجه حرارت بالا و بادهای مداوم شناخته می شود. حیات در این دشت مرهون جریان آب رود هیرمند است، زیرا ریزش باران در این دشت بسیار ناچیز بوده و تنها به کمتر از 50 میلی متر در سال می رسد. علیرغم وسعت زیاد دشت سیستان، به علت اینکه رسوبات آبرفتی تشکیل دهنده آن دانه ریز می باشد، امکان تشکیل سفره های آب زیرزمینی وجود ندارد. آب در سیستان مهمترین عامل استقرار در این سرزمین بوده و از گذشته دور تاکنون مهمترین عنصر موثر در شکوفایی آن قلمداد می شود. منابع آبی موجود در سیستان محدود به رودخانه ها و دریاچه هامون (که به علت کم آبی به قسمت های مختلف تقسیم شده و از آن به عنوان چند هامون نام برده می شود) و همچنین چاه نیمه ها که وابسته به آب ورودی از کشور افغانستان هستند می شود. سطح آب تالابهای هامون به عنوان یکی از بزرگترین تالابها در شرق کشور، بسته به شرایط اقلیمی و جغرافیایی خود در حال نوسان بوده و چه بسا در اکثر فصول خشک سال به طور کلی خشک شده و بعضا اثرات جبران ناپذیر زیست محیطی و اقتصادی و... از خود برجای است. وابستگی تالاب هامون به رودخانه هیرمند، بادخیز بودن منطقه و اثرات خشکسالی های اخیر از مهمترین عوامل نوسان آب این تالاب به شمار می رود. با به وجود آمدن خشکسالی ها و وزش بادهای 120 روزه سلامت مردم منطقه بر اثر طوفان شن به خطر افتاده است. اکنون به دلیل خشکسالی های پی در پی و قطع کامل جریان آب رودخانه هیرمند از افغانستان به دلایل گوناگون، این تالاب تقریباً خشک گردیده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/697896>

